

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Hoedanigheid van advocaat

Raad van Discipline Den Haag 14 mei 2007, nummer R. 2798/07.12
(mrs. Geerdes, Brussaard, Van Stigt, Wiersma en Van der Wilk)

Een dekenbezwaar blijft ontvankelijk wanneer daarin wordt geklaagd over een gedraging waarover een belanghebbende (ook) heeft geklaagd en die klacht later intrekt. Een advocaat die het doet voorkomen in zijn hoedanigheid van advocaat bepaalde stukken bij een rechtbankgriffier op te vragen, terwijl het in werkelijkheid om een privébelang gaat, handelt tuchtrechtelijk verwijtbaar.

- Advocatenwet art. 46 (6 Tuchtrecht)
- Gedragsregel 29

Feiten

Bij brief van 3 juli 2006 heeft mr. Z namens zijn cliënte bij de bevoegde deken een klacht ingediend tegen mr. X. Deze klacht behelst dat mr. X, voormalig echtgenoot van zijn cliënte (mevrouw Q), op briefpapier van zijn advocatenkantoor aan de griffier van de rechtbank te A heeft verzocht om toezending van een afschrift van een strafvonnis van de politierechter te A en om een afschrift van het proces-verbaal van de terechtzitting, zulks zonder dat mr. X in zijn brieven aan de griffier heeft vermeld dat hij de stukken niet opvroeg in zijn hoedanigheid van advocaat maar als partij/belanghebbende in een familierechtelijk geschil met mevrouw Q, de cliënte van mr. Z.

De deken heeft een onderzoek ingesteld naar de klacht van mr. Z namens mevrouw Q. In dat onderzoek heeft mr. X bij brief van 12 oktober 2006 op de klacht

gereageerd. Mr. Z heeft per brief van 19 oktober 2006 aan de deken meegedeeld verder bericht van de deken af te wachten. Op 2 januari 2007 heeft de deken een ambtshalve klacht over voormeld feitencomplex in concept aan mr. X toegezonden en hem de gelegenheid gegeven om te reageren. Mr. X heeft zijn reactie op 22 maart 2007 aan de Raad van Discipline gezonden. De deken heeft over het beschreven gedrag van mr. X ambtshalve geklaagd.

Klacht

De ambtshalve klacht die door de deken is ingediend, houdt in dat mr. X zijn brieven aan de griffier van de rechtbank niet had behoren te schrijven op het briefpapier van zijn kantoor en in die brieven uitdrukkelijk had dienen te vermelden dat hij verzoek om toezending van afschriften deed als partij/belanghebbende en niet als advocaat (van wie dan ook). Door die onduidelijkheid te laten bestaan en ook door blijkens zijn verweer niet in te zien dat hij geen onduidelijkheid mocht laten bestaan, handelt mr. X naar de mening van klager (de deken) tuchtrechtelijk verwijtbaar, daar zijn handelen niet is zoals een behoorlijk advocaat betaamt en in strijd is met Gedragsregel 29.

Verweer

Mr. X voert aan dat klager, de deken, niet (meer) bevoegd is deze klacht in te dienen en dat hij derhalve (kennelijk) niet-ontvankelijk is. Het traject van de klacht van de aanvankelijke klaagster is geëindigd doordat haar advocaat deze klacht formeel heeft ingetrokken bij brief van 2 januari 2007.

Op grond van art. 46f lid 1 Advocatenwet is de deken volgens mr. X slechts bevoegd bezwaren tegen een advocaat in te dienen indien hij buiten het geval van een klacht daarvan op de hoogte is gebracht. In dit geval is evident dat de deken niet buiten het geval van een klacht op de hoogte is gebracht van het onderhavige feitencomplex. Mr. X beroept zich op de wetsgeschiedenis van art. 46f Advocatenwet. Mr. X heeft zijn verzoek aan de rechtbank gedaan op grond van art. 365 lid 4 Sv. Daaruit blijkt dat het verzoek niet is gedaan door de advocaat van de

verdachte. Mr. X heeft telefonisch aan een medewerkster van de griffie meegedeeld dat hij niet de advocaat van de verdachte was.

Beoordeling van de klacht

Ten aanzien van de ontvankelijkheid oordeelt de raad als volgt.

In het systeem van de Advocatenwet vervult de deken in het tuchtrecht een centrale rol. Klachten tegen advocaten dienen schriftelijk te worden ingediend bij de deken, die vervolgens een onderzoek instelt naar elke bij hem ingediende klacht (art. 46c Advocatenwet).

De deken tracht klachten minnelijk te schikken tenzij de klacht onmiddellijk aan de Raad van Discipline ter kennis wordt gebracht omdat de klager daarom verzoekt of omdat de deken van oordeel is dat de inhoud van de klacht een minnelijke schikking ongewenst of onmogelijk maakt (artt. 46d en 46e Advocatenwet). De deken kan voorts bezwaren tegen een advocaat ter kennis van de Raad van Discipline brengen indien hij daarvan op de hoogte is gebracht buiten het geval van een klacht (art. 46f).

Het systeem van de wet impliceert dat de deken uit het oogpunt van publiek belang c.q. het belang van de advocatuur in de vorm van een klacht omschreven bezwaren tegen het handelen van een advocaat ter kennis kan brengen van de raad van discipline.

Aldus brengen de wettelijk geregelde rol van de deken in het tuchtrecht en het systeem van de Advocatenwet mee dat de deken bezwaren tegen een advocaat ter kennis van de Raad van Discipline kan brengen ook in het geval dat die bezwaren voortvloeien uit feiten die hem ter kennis zijn gekomen in het kader van de klacht die door een derde tegen die advocaat is ingediend.

Voor de enge en letterlijke interpretatie van art. 46f Advocatenwet, die door mr. X is verdedigd, is gezien het voorgaande geen plaats. Het voorgaande brengt mee dat het beroep op niet-ontvankelijkheid wordt verworpen.

Over de inhoud van de klacht wordt het navolgende overwogen. Op grond van Gedragsregel 29 dient de advocaat in zijn contacten met derden misverstand te vermijden over de hoedanigheid waarin hij in de gegeven situatie optreedt.

Mr. X heeft zich door middel van zijn brieven (een drietal) gericht tot de griffier respectievelijk de voorzitter van de sector Strafrecht van de Rechtbank te A met een verzoek om hem een afschrift te zenden van het vonnis van de politierechter te A, gewezen op 7 maart 2005, tegen zijn wederpartij in een familierechtelijk geschil, mevrouw Q. Voorts verzocht mr. X om toezending van een afschrift van een proces-verbaal van de zitting. Hij deed dit verzoek op grond van art. 365 lid 4 Wetboek van Strafvordering. Alle brieven zijn geschreven op briefpapier van het (advocaten)kantoor van mr. X. Mr. X heeft door de brieven op zijn kantoorpapier te versturen, zoals hiervoor omschreven, de indruk gewekt dat hij deze schreef in zijn hoedanigheid van advocaat. Dit beeld is mede bevestigd door het feit dat mr. X schrijft over 'mevrouw Linda Q', terwijl het zijn echtgenote betreft, en in zijn brief van 22 mei 2006 spreekt over 'de minderjarige', terwijl het zijn dochter betreft. Mr. X heeft verzuimd om in zijn correspondentie aan te geven dat hij als partij betrokken was in een procedure tegen mevrouw Q.

Ter zitting heeft mr. X bevestigd dat hij aan de griffier in telefonisch contact wel heeft medegedeeld dat hij niet de advocaat van verdachte was, maar ook dat hij niet heeft meegedeeld dat hij voor zichzelf optrad.

Naar het oordeel van de raad heeft mr. X aldus doende misverstand gewekt, althans laten bestaan, over de hoedanigheid waarin hij het verzoek tot toezending van het vonnis en het proces-verbaal deed. Gelet op het voorgaande heeft mr. X niet gehandeld zoals een behoorlijk advocaat betaamt en is de klacht gegrond.

Maatregel

De raad beschouwt de overtreding als

een ernstig vergrijp. Derden, onder wie leden van de rechterlijke macht, moeten kunnen vertrouwen op de integriteit van de advocaat en de juistheid van het beeld dat de advocaat geeft over de positie die hij inneemt. Uit de stukken, in het bijzonder uit de terminologie die mr. X in de brief van 22 mei 2006 heeft gebezigd, heeft de raad de overtuiging gekregen dat mr. X bewust heeft gehandeld. Anderzijds neemt de raad in aanmerking dat mr. X ter zitting berouw heeft getoond en kenbaar heeft gemaakt de gevolgen van zijn handelen in verband met de publiciteit die daarmee is gegeven aan de familierechtelijke problematiek zeer te betreuren. Hoewel het vergrijp op zichzelf gezien een zware maatregel rechtvaardigt, zal de raad in dit geval een lichtere maatregel opleggen.

Beslissing

De Raad van Discipline verklaart de klacht gegrond en legt als maatregel op een enkele waarschuwing.

Schending geheimhouding mediation

Raad van Discipline 's-Gravenhage 21 mei 2007 (mrs. Van Boven, Van den Dries, De Haan, Kamminga en Meerman)

Het staat een advocaat in het algemeen niet vrij omtrent de reden van de beëindiging van een mediation mededeling te doen aan de rechtbank.

Advocatenwet art. 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)

Feiten

Mr. X staat de ex-partner van klagster bij in een omgangskwestie aanhangig bij de rechtbank. In de omgangsprocedure zijn klagster en haar ex-partner overeengekomen een bemiddelingstraject in te gaan.

Op 13 januari 2006 hebben klagster en haar ex partner een bemiddelingsovereenkomst gesloten. In deze overeenkomst is in artikel 4.2 opgenomen:

'De mediation is vertrouwelijk, tenzij de mediator en partijen daarover schriftelijk andere afspraken maken. Ieder die geheel of gedeeltelijk bij een mediation aanwezig is, verplicht zich tot geheimhouding. Deze geheimhouding geldt ten opzicht van elke derde, ook bijvoorbeeld ten opzichte van rechters of arbiters. Wanneer op grond van wettelijke verplichtingen de vertrouwelijkheid van de mediation niet of slechts gedeeltelijk mogelijk is, worden daarover tussen de mediator en partijen afzonderlijke afspraken gemaakt, en als bijlage bij de overeenkomst gevoegd.

De mediator en de partijen spreken af elkaar niet als getuige over de mediation en het verloop ervan op te roepen. De afspraken over geheimhouding zullen in een voorkomend geval door de mediator en partijen tevens worden opgelegd aan hun vertegenwoordigers (zoals de advocaat en procureur)'.
 Na beëindiging van de bemiddeling heeft de bemiddelaar klagster bij brief van 21 maart 2006 onder meer medegedeeld:

'Ik maakt u erop attent dat de afgesproken geheimhouding en vertrouwelijkheid, zoals deze ook is vastgelegd in de mediationovereenkomst, blijft bestaan, voor zover het de inhoud van de mediationgesprekken betreft, en behoudens het navolgende [...]

In het laatste gesprek hebt u verder met elkaar afspraken gemaakt over

- a. [...]
- b. [...]
- c. Het niet zonder elkaars schriftelijke toestemming doen van mededelingen in het openbaar of aan derden over de redenen en omstandigheden van het niet met elkaar tot overeenstemming gekomen te zijn.'

Bij brief van 1 mei 2006 heeft mr. X de rechtbank vooruitlopende op de mondelinge behandeling onder meer geschreven:

'De man roept de bemiddeling en vrijheid in van uw rechtbank, nu mediation niet tot overeenstemming heeft geleid door de handelwijze van de vrouw.'

Klacht

Klaagster verwijt mr. X dat hij in strijd met de door zijn cliënt ondertekende bemiddelingsovereenkomst en de gemaakte afspraken zoals verwoord in de brief van de bemiddelaar van 21 maart 2006 de rechtbank geïnformeerd heeft omtrent de reden van het mislukken/beëindigen van de mediation.

Overwegingen van de raad

Mr. X heeft ter zitting verklaard er ook toenmaals mee bekend te zijn geweest dat partijen bij een mediation een geheimhoudingsverplichting zijn aangegaan zoals in casu is vastgelegd in de geciteerde bemiddelingsovereenkomst en in de brief van de bemiddelaar van 21 maart 2006. Het doel van een dergelijke geheimhoudingsplicht is om het instituut van mediation goed te laten functioneren.

Op de voor zijn cliënt geldende geheimhoudingsplicht had het op de weg van mr. X gelegen om zijn cliënt erop te wijzen dat, nu het hem niet vrij stond omtrent de reden van beëindiging van de bemiddeling mededeling te doen aan de rechtbank, zoals ook verwoord in de brief van 21 maart 2006 van de bemiddelaar, het ook mr. X niet vrij stond om een dergelijke mededeling te doen. Door zulks toch te doen op de wijze zoals in de brief aan de rechtbank van 1 mei 2006 gedaan, heeft mr. X afbreuk gedaan aan het instituut van mediation en aldus gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Volgt

De raad verklaart de klacht gegrond onder oplegging aan mr. X van een enkele waarschuwing.

Griffierecht niet tijdig betaald door cliënt

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 25 juni 2007, nummer R 40-2007

(mrs. Houterman, Caudri, Geeraedts, Van Boxsel, en Kneepkens)

Mits de advocaat zijn cliënt tijdig en gemotiveerd heeft verzocht aan hem het griffierecht te voldoen dat de advocaat dient te betalen ter zake van het instellen en het vervolgen van een beroep, komt het voor risico van de cliënt wanneer hij die betaling niet tijdig verricht. Dit geldt zowel in betalende zaken als in het geval van rechtsbijstand in het kader van gefinancierde rechtshulp.

- Advocatenwet art. 46 (1.1 Beleidsvrijheid in de zorg voor de cliënt)
- Gedragsregel 1

Feiten

Mr. X had op verzoek van klager een beroepsprocedure bij de rechtbank ingesteld. Mr. X heeft klager op 11 oktober 2005 voor de eigen bijdrage en het griffierecht een declaratie gezonden. Klager heeft de eigen bijdrage in twee termijnen betaald en wel op 15 juni en 29 september 2006. Het griffierecht is door klager niet betaald. De rechtbank heeft het beroep niet-ontvankelijk verklaard omdat het griffierecht niet was betaald.

Klacht

Klager verwijt mr. X dat hij ondanks een door klager aan hem gegeven opdracht nagelaten heeft beroep in te stellen tegen een uitspraak van de rechtbank te X.

Verweer

Mr. X voert aan dat klager nooit opdracht heeft gegeven om hoger beroep in te stellen, althans verzet te doen tegen

de bedoelde uitspraak van de rechtbank. Een dergelijk rechtsmiddel was ook kansloos geweest nu de rechtbank het beroep niet-ontvankelijk had verklaard omdat het griffierecht niet was betaald. Dit was aan klager te wijten. Klager heeft het griffierecht, opgenomen in de declaratie van mr. X, niet tijdig betaald. Mr. X had in de begeleidende brief aangegeven dat tijdige betaling voorwaarde was voor het voortzetten van de procedure.

Beoordeling van de klacht

Aan de raad is gebleken dat mr. X een beroepsprocedure bij de rechtbank had ingesteld, doch dat dit beroep niet-ontvankelijk is verklaard wegens niet tijdige betaling van het griffierecht.

Mr. X heeft klager er bij brief van 10 oktober 2005 duidelijk op gewezen dat klager het griffierecht tijdig diende te betalen, bij gebreke waarvan het beroep niet-ontvankelijk verklaard zou worden. Een advocaat is niet verplicht, ter voorkoming van niet-ontvankelijkheid, het griffierecht voor zijn cliënt voor te schieten, zeker niet wanneer hij zijn cliënt er tijdig op heeft gewezen dat het griffierecht tijdig dient te worden betaald en daarnaast ook nog heeft gewezen op de gevolgen van niet tijdig betalen. De gevolgen van niet tijdige betaling van het griffierecht komen in een dergelijk geval voor rekening en risico van de cliënt zelf. Niet gebleken is dat klager aan mr. X opdracht heeft gegeven beroep, althans verzet, in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank, waarbij het beroep niet-ontvankelijk was verklaard. De stelling van mr. X dat dit bovendien zinloos zou zijn geweest, aangezien het beroep niet-ontvankelijk was verklaard wegens het niet tijdig voldoen van het griffierecht acht de raad aannemelijk. De klacht dient als ongegrond te worden afgewezen.

Beslissing

De Raad van Discipline wijst de klacht als ongegrond af.